

konference Nové naděje

Pracovník s mládeží a dar služebnosti

12. – 15. července 2000 v Brně

– čtete Přílohu DM str. 8 –

Všechny Vás v Nové naději moc zdravím. Přeji Vám všem krásný vstup do nového roku 2000, ať se vše daří tak, jako v minulých letech, přeji Boží požehnání, mnoho lásky a klidu v duši.

Lenka Rýdlová, Náchod

Vážení!

Chtěl bych Vám poděkovat za krásný časopis Deník mladých. Přeji Vám, bratři a sestry v Kristu v novém roce vše nejlepší, především lásku Boží. Neboť Bůh je láska a Ježíš je Pán nás všech.

Miloš Hloušek, Babice nad Svitavou

Milování,

co nejrdečněji Vás pozdravuji a děkuji za zasílání Vašeho krásného časopisu Deník mladých. Přeji Vám v novém roce hodně Božího požehnání, zdraví, štěstí a lásky.

Věra Riegrová, Kundratice

Milí bratři a sestry!

Deník mladých jsem dostala od své přítelkyně k narozeninám a čtu ho s potěšením a požehnáním. Jsem již starší ročník a chtěla bych Vás mladé povzbudit. Být křesťanem nebylo nikdy lehké, ale Ježíš Kristus nás k ničemu nenutí, neříká nám: „Ty musíš“, ale „Ty, kdo mě miluješ, pojď za mnou!“ A všechno těžké je najednou snadné. A ani Ježíš to tady na zemi mezi námi lidmi neměl lehké.

Ať Vás Pán obdaří svojí láskou a moudrostí.

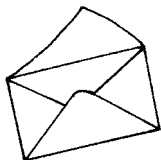
S láskou zdraví Lydie Janovská, Janské Lázně

Vážený pane Kratka!

Již několik let jsem odběratelkou časopisu Deník mladých. Získal si téměř celou naši rodinu. Je jasným světlem v dnešní uspěchané a nemocné době.

Všechny Vás moc pozdravuji a vzpomínáme v modlitbách.

Simona Menčíková, Martínkov

PEVNÁ VĚŽ

Čtvrtek

Čtěte:

2. Samuelova
22:1–51

**Ty jsi moje
útočiště
a pevná věž
proti
nepříteli.
Žalm 61:4**

V Yorku ve Velké Británii se společenství křesťanů schází v městských hradbách, postavených ve 13. století. Křesťané se tady shromažďují v Kalvárské kapli nad městskou branou, v místnostech, kde dříve pobývaly stráže.

Branou přímo pod kapli vjíždějí do centra Yorku auta a autobusy. Občas se stane, že řidič nějakého nákladního auta nebo patrového autobusu podcení výšku brány a narazí do kaple. Naštěstí nedošlo nikdy k žádnému vážnému poškození. Tak „fortelné“ zdi se dnes už nestaví...

Historikové se domnívají, že hradby byly v Yorku postaveny v roce 1215 Geoffreyem de Neville, královským komořím, aby chránily město proti bouřícím se baronům. V hloubce několika metrů pod hradbami objevili archeologové dlážděnou cestu, která pochází z doby římské nadvlády v Británii. Věž v hradbách byla pro město účinnou ochranou a vydržela stovky let. Časy se změnily a dnes jsou tyto hradby působivou připomínkou dob, kdy

život byl tvrdší a pevná věž znamenala skutečné bezpečí.

Ve 2. knize Samuelově nacházíme Davidovu píseň, ve které se ohlíží zpět na svůj život plný nebezpečí, dobrodružství, ale i požehnaní, a vyznává, že Bůh byl jeho pevnou věží. I my potřebujeme – po téměř třech tisících letech – takovéto útočiště. Pro občany Božího království bitva zuří dál.

**Bůh je jako věž, jež
ochrání všechny,
kteří v ní hledají
útočiště.**

Někdy se chováme hloupě. Fňukáme, litujeme se, stěžujeme si... Tehdy potřebujeme, aby do nás někdo strčil a řekl: Tak se přece otoč, hned za tebou je pevná věž!

Bůh je skutečně naše věž, do které se můžeme uchýlit vždycky, když pocítíme únavu z boje. Zdi této Věže jsou pevné a bezpečné a můžeme si být jisti, že za ně nepřítel nikdy neproniknou...

–J.C.–

K ZAMYŠLENÍ:

- Kdy se cítím nejbezpečněji – jak fyzicky tak i duchovně?
- Jaké duchovní boje mě dnes vedou k tomu, abych hledal útočiště v Bohu?
- „Pane, děkuji Ti za to, že jsi mým útočištěm a pevnou věží. Potřebuji Tě, protože život je neustálým duchovním bojem. Chci dnes u Tebe hledat své útočiště. Amen.“

DŽIN Z LÁHVE

Sobota

Čtete:

Jan 14:8–14

**Za cokoli
budete prosit
ve jménu
mém,
učiním to,
aby byl Otec
oslaven
v Synu.**

Jan 14:13

Vzpomínám si, co před několika lety udělal náš farář, když mluvil o lidských představách o Bohu. Poprosil, abychom ztlumili všechna světla a tu v šeru před našima očima vyvstal blikotající obrázek Aladina.

Chvíli bylo ticho, a pak jsme se všichni začali smát. Dívali jsme se na modrého džina, jak se klaní před Aladinem a očividně říká: „Co si přeješ, pane? Život je tvou restaurací a já jsem tvůj číšník. Jen si poroučeť. Nikdy jsi neměl takového přítele jako jsem já.“

O pár minut později, když se světla znovu rozsvítila, začali jsme se všichni nepokojně vrtět na svých místech. Pochopili jsme totiž velmi dobře, co nám chtěl náš dobrý farář říct.

Člověku se snadno přihodí, že si zredukuje Boha na takového džina z láhve. Samozřejmě, že si to přiznáme jen velmi neradi. Ale přesto můžeme zjistit, že najednou říkáme Bohu, co bychom chtěli, a če-

káme, že hned splní naše přání. V lepším případě dodáme: „Jestli je to tvá vůle.“ Ale často už máme dávno ujasněno, co chceme a co je pro nás nejlepší.

Anglický vědec John Stott, se tohoto problému dotkl slovy: „Je to absurdní. Tak bychom svou modlitbu změnili na magii, člověka na kouzelníka jako byl Aladin a Boha na

***Bůh není džinem,
který splní
každé tvé přání.***

našeho služebníka džina, kterého voláme, aby splnil naše přání, kdykoli pohladíme naši malou modlitební láhev.“

Bůh nám dává privilegium, abychom u Něho složili tíhu našich srdcí a abychom Mu řekli o všem, po čem toužíme. Ale musíme k Pánu přistupovat s pokorou a vírou a nechat odpověď na Něm. Neodvažujme se urážet Boha tím, že ho budeme považovat za pouhého nebeského džina.

—C.K.—

K ZAMYŠLENÍ:

- Jak chápou Boha já?
- Jak moje představa o Bohu ovlivňuje můj postoj k Němu?
- Jak vypadají moje modlitby? Jsou zaměřeny na to, jak udělat můj život jednodušším, méně bolestným? Co si řeknu, když mě Bůh nevyšlyš?

Koho si mám vzít?

Jak zjistím, koho si mám vzít? Jak moc bych se měl snažit hledat? Jakého člověka pro mě chce Bůh? Bible nabízí užitečné zásady, jež je na místě zvážit u tohoto kroku, který člověku změní život.

❖ Pro tebe i pro osobu, kterou si vezmeš by nemělo být nic důležitější než vaše duchovní pohoda. Hledej osobu, která zná Krista jako Spasitele a dosvědčuje duchovní růst.

❖ Není snadné čekat, až ti někdo jiný dá to, co už dlouho hledáš. Jako křesťané se musíme naučit čekat na Pána, Toho, který se stará o všechno, co potřebujeme. Musíme objevit, že On má všechno v rukou a Jeho načasování je to nejlepší. To se sice lehkou řečí říká, ale vyžaduje to velmi nesnadný krok víry

❖ Je pár věcí, které by člověk měl hledat u druhého a rozvíjet u sebe. Patří k nim ochota sloužit, oddanost Kristu, správná hierarchie hodnot, laskavost... Nedostatek v kterékoli z nich působí ve vztahu rozporu a klade na druhého nespílitelné nároky. Neustupuj ze základních věcí, ale ponech místo pro to, aby druhý mohl růst. Důležité je, zda ten, koho

si bereš, je oddán Kristu a zda dovoluje Bohu, aby v jeho životě působil tak, aby se Mu více podobal.

❖ Pro některá rozhodnutí si člověk může hodit korunou, ale většina vyžaduje víc rozumného úsilí. Výběr celoživotního partnera stojí hodně přemýšlení, modliteb, naslouchání Božímu hlasu a poslušnosti Jeho vedení a nemůžeš si dovolit brát tento krok na lehkou váhu. Odevzdat své hledání do Božích rukou

a nechat se Jím vést je ten nejlogičtější krok, jaký můžeš udělat.

❖ Někteří lidé se rozhodují pro manželství bez sebemenší představy do čeho se vrhají. Příliš často nemají ani základní představu o biblickém pohledu na manželství nebo očekávají bezproblémový romantický vztah. Když se problémy objeví, nedovedou je řešit, ignorují je, doufají, že zmizí samy, a často se rozhodují ukončit manželství. Je třeba si uvědomit, že dobrá manželství nejsou bezproblémová manželství, ale ta, kde je oboustranná ochota a dobrá vůle problémy společně řešit a pevné rozhodnutí spolu vytrvat.

